

РЕШЕНИЕ

№ 132

гр. Благоевград, 09.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, VII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Гургана М. Симеонова

при участието на секретаря Лилия Мл. Дренкарска
като разгледа докладваното от Гургана М. Симеонова Административно наказателно дело № 20231210201314 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба, подадена от В. К. М. с *** с ЕГН ***** против Наказателно постановление № 23-1116-001622 от 02.08.2023г., издадено от началник група в сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР- Благоевград, с което на жалбоподателя на основание чл.183, ал.4, т.7, пр.1 ЗДвП е наложена глоба в размер на 50лв. за нарушение на чл.137а, ал.1 ЗДвП.

В жалбата се релевират доводи за неправилност и необоснованост на атакуваното наказателно постановление, както и че същото е издадено при допуснати нарушения на процесуалните правила. В тази връзка се сочи, че НП не съдържащо задължителните реквизити, предвидени с чл. 57 ЗАНН. Навежда се несъответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация, като липсвала и конкретика относно дължимото контролно поведение на актосъставителя. Соци се, че липсва конкретно описание на изпълнителното деяние, което нарушавало императивните разпоредби на чл.42, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН. Навежда се, че наказващият орган не е отразил коректно съставомерните елементи на изпълнителното деяние, което нарушавало правото на защита на наказаното лице. Твърди се, че санкционният акт не е подписан от длъжностното лице, което го е издало.

Поддържа се и маловажност на нарушението по смисъла на чл.28 ЗАНН.

По изложените съображения се прави искане за отмяна на обжалваното наказателно постановление.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. Б., която поддържа депозираната жалба. Представено е и писмено становище, в което се допълва, че съставеният АУАН не съдържа коректно описание на мястото на извършване на нарушението. Акцентираща се на противоречието в показанията на полицейските служители за мястото на извършеното нарушение. Не било посочено и мястото, където бил паркиран полицейският автомобил, което би позволило да се установи възможността за възприемане на нарушението. Поддържа се и неяснота дали

управляваният от жалбоподателя автомобил е бил оборудван с обезопасителен колан за съответната категория. Не била конкретизирана категорията МПС като не бил изследван и въпросът за видовете колани за съответното ППС, които са различни за различните категории.

Въззиваемата страна, редовно призована не изпраща представител. Депозира становище, с което прави искане за потвърждаване на наказателното постановление и релевира възражение за прекомерност на разноските за заплатено адвокатско възнаграждение.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

На 01.07.2023 г около 10.50ч в гр. Благоевград жалбоподателят управлявал л.а „Киа карнивал“ с рег.№***, по бул. „Св.Св. Кирил и Методий“ в посока от хотел „Ален мак“ към ул. „Димитър Димов“. По това време във връзка с изпълнение на служебните си задължения на бул. „Св.Св Кирил и Методий“ в пътното платно посока – ж.п.гарата се намирали свидетелите С. З. и И. К. – служители на сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР- Благоевград. Полицейските служители забелязали, че към тях се приближава л.а.„Киа карнивал“ с рег.№***, чийто водач не е поставил обезопасителен колан, поради което автомобилът бил спрял за извършването на проверка. В хода на проверката е установена самоличността на водача.

Свидетелят З. приел, че с действията си М. е извършил нарушение на чл.137а, ал.1 ЗДвП, поради което на същата дата в присъствието на свидетеля К. и жалбоподателя съставил АУАН сер.GA №906239.

Актът бил връчен на жалбоподателя, който го подписал без да обективира възражения. Такива не постъпили и в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН.

Въз основа на съставения акт при идентичност на описаното нарушение и неговата правна квалификация, началник-група към ОДМВР –Благоевград сектор „Пътна полиция“- Благоевград, издал обжалваното НП, което е връчено на жалбоподателя на 14.08.2023 г.

Изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателствени материали: гласните доказателства, съдържащи се в показанията на разпитания от съда свидетели З. и К. и от приобщените към доказателствения материал по реда на чл. 283 НПК писмени доказателства: писмо рег.№ 111600- 500/10.01.2024 г. на ОДМВР-СПП – Благоевград, ежедневна форма на отчет от дата 01.07.2023 г., часови график за първа смяна за работата на И. К. и С. З. за дата 01.07.2023 г. от 08.00 до 22.00 часа, писмо изх.№ 111600-16430/22.08.2023 г. на ОДМВР-СПП – Благоевград, АУАН № 906239 от 01.07.2023 г., заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на МВР, справка за нарушител/водач, пощенски плик, Писмо рег. № 111600-3142/19.02.2024 година на ОД на МВР – Благоевград, Сектор „Пътна полиция“ – Благоевград; Справка от АИС „Регистрация на МПС и собственици“ за ППС с рег. № ***.

При установяване на фактите по делото съдът се довери на показанията на свидетелите З. и К. като съобрази липсата на заинтересованост от изхода на делото и подкрепата им от приетите по делото писмени доказателства, както и липса на опровергаващи ги такива. Показанията на полицейските свидетели са хронологично издържани и без логически несъответствия като възпроизвеждат непосредствените им възприятия за относими към предмета на делото обстоятелства.

Основателно е възражението на защитника на жалбоподателя за наличие на противоречие в показанията на двамата свидетели относно посоката, в която се е

движел управляваният от жалбоподателя автомобил.

Районният съд при анализа на показанията на свидетелите и съпоставянето им с писмените доказателства и по-конкретно със съставения АУАН, притежаващ презумптивна доказателствена стойност, кредитира показанията на свидетеля З. за посоката на движение на посочения в НП автомобил. На първо място показанията на този свидетел са по-пълни и съдържат повече детайли за всички обстоятелства, свързани със спирането и проверката на жалбоподателя, в това число: мястото, където е бил паркиран полицейският автомобил, съвпадащ с мястото на спирането на жалбоподателя и извършване на проверката, поводът за спирането на управлявания от М. автомобил, както и направеното от жалбоподателя изявление, че е директор на Театъра. Ето защо показанията на З., съдържащи необходимата конкретика за извършената проверка и направените при нея констатации, и тяхното съответствие в частта им за посоката на движение на л.а „Киа Карнивал” с рег. № *** в съставения непосредствено след извършената проверка АУАН установяват мястото на извършеното нарушение и посоката на движение на автомобила.

Именно това е и посоката на движение на автомобила, описана в съставения АУАН, подписан както от свидетеля К., така и от жалбоподателя без да са отразени съответните възражения.

Като изясняващи релевантни към предмета на доказване обстоятелства, съдът кредитира и надлежно приобщените писмени доказателства.

От показанията на разпитаните в хода на съдебното следствие свидетели и съставения АУАН се установяват времето, мястото, и обстоятелствата около инкриминираното нарушение, като и детайли за процедурата по съставяне и връчване на АУАН.

При така установеното от фактическа страна, съдът прие от правна страна следното:

Жалбата е подадена от легитимирано лице при спазване на преклузивния срок за обжалване по чл. 59, ал.2 ЗАНН (НП е връчено на 14.08.2023 г., а жалбата е от 18.08.2023 г.), и е насочена срещу подлежащ на съдебен контрол административно-наказателен акт, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, по следните съображенията:

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи извършването на цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

В изпълнение на това свое правомощие, съдът констатира, че АУАН и наказателното постановление са издадени от компетентни органи. Съгласно т.2.1 на Заповед № 8121 з-1632 от 02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, полицейските органи в секторите „Пътна полиция“ имат право да съставят АУАН за нарушения на ЗДвП, а съгласно т. 3.11 наказателни постановления могат да бъдат издавани от началник на група в СПП при ОДМВР на обслужваната територия. В този смисъл актосъставителят и АНО са материално и териториално компетентни да установят нарушението и да наложат за него административно наказание.

Съставеният АУАН и издаденото НП са в предвидената от закона писмена форма и съдържание, при спазване на установения ред и в сроковете по чл.34, ал.1 и ал.3 ЗАНН. Спазена е и законово регламентираната процедура по съставянето и връчването им, като съдържат всички изискуеми съобразно разпоредбите на чл.42 ЗАНН и чл.57 ЗАНН реквизити, в това число описание на нарушението - дата и място, обстоятелствата, при които е извършено същото и правната му квалификация. АУАН е

съставен в присъствие на нарушителя и му е връчен и подписан от него.

Релевантните за обективната съставомерност на нарушението признаци са описани по ясен и конкретен начин, като дадената правна квалификация съответства на словесното описание.

Неоснователно се явява въведеното с жалбата оплакване за отсъствието на яснота за мястото на нарушението. В случая санкционираното нарушение е извършено при управление на МПС, което не е статично състояние и е невъзможно да бъде извършено пред даден административен адрес /сграда със съответния номер на улицата/. Предвид естеството на нарушението, с отразяването на града, улицата и посоката на движение на управлявания от жалбоподателя автомобил са изпълнени императивните изисквания на чл.42, т.3 и чл. 57, т.5 ЗАНН за посочване на мястото на извършване на нарушението, като описанието на нарушението е направено по начин, позволяващ неговата индивидуализация и осигуряващ възможност на жалбоподателя да разбере за кое точно негово деяние е съставен АУАН и издадено НП

Неотносими към процедурата по установяване на нарушението, съставянето на АУАН и издаването на НП са всички изложени от процесуалния представител възражения, касаещи приложените по делото часови график и ежедневна форма на отчет, поради което не следва да бъдат обсъждани в настоящето производство.

Предвид изложеното съдебният състав не констатира допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени нарушения на процесуалните правила, обуславящи отмяна на санкционния акт.

Районният съд намира наказателно постановление, предмет на настоящия съдебен контрол и за материалноправно законосъобразно.

С разпоредбата на чл.137а, ал.1 ЗДвП законодателят е задължил водачите на моторни превозни средства от категории М1, М2, М3 и N1, N2 и N3, когато са в движение да използват обезопасителните колани, с които моторните превозни средства са оборудвани, като в ал.2 изрично е посочил лицата, които могат да не използват колани.

Видно от предоставената от наказващия орган справка от АИС „Регистрация на автомобили и собственици” управляваният от жалбоподателя автомобил е категория М1, която съответства на посочената такава в АУАН и НП, поради което неговият водач е адресат на предвиденото с чл.137а, ал. 1 ЗДвП задължение.

В случая от показанията на полицейските служители и писмените доказателства се установи по несъмнен начин, че на описаните в НП време и място жалбоподателят е управлявал МПС без обезопасителен колан, с който е бил оборудван автомобилът.

Същевременно по делото не са ангажирани каквито и да било доказателства /като няма и такива твърдения/, М. да попада в кръга на определените с чл.137а, ал.2 ЗДвП лица, на които е предоставено право да не използват обезопасителен колан при движение с МПС, а именно физическото му състояние да не позволява използването на обезопасителен колан; да има трайни увреждания на горни крайници и/или опорно-двигателния апарат, поради което управлява моторни превозни средства, адаптирани съобразно нуждата му; водач на таксиметров автомобили, когато превозва пътници в рамките на населеното място; инструктор при управление на автомобила с учебна цел.

Нарушението е извършено виновно от жалбоподателя при форма на вината – пряк умисъл, като същият е съзнавал задължението си да използва обезопасителен колан при движение на МПС, съзнавал е общественотоопасния характер на деянието си, предвиждал е настъпването на общественотоопасните последици и пряко ги е целял.

Санкционната разпоредба на чл. 183, ал.4, т.7, пр.1 ЗДвП предвижда наказание

„глоба” от 50лв. за водач, който не изпълнява задължението за използване на предпазен колан, поради което административнонаказващият орган правилно е наложил санкция на основание, визиращо ангажирането отговорността на водач за това нарушение. С оглед абсолютно определения от закона размер на наказанието за нарушението, съдът е лишен от възможност да ревизира същото.

Изложените съображения обуславят извод, че не са налице основания за изменение или отмяна на атакуваното наказателно постановление. Ето защо депозираната жалба следва да се остави без уважение като неоснователна, а атакуваното с нея наказателно постановление да се потвърди в цялост като законосъобразно и обосновано.

При този изход на делото, на основание чл.84 ЗАНН вр. чл.189, ал.3 НПК жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати в полза на Държавата и по сметка на РС- Благоевград направените в хода на съдебното производство разноски в размер на 95,92 лева, представляващи заплатени на свидетеля 3. пътни разходи, сторени във връзка с явяването му по делото.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 9 ЗАНН Районен съд- Благоевград, НО, 7-ми състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-1116-001622 от 02.08.2023 г., издадено от началник група в сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР-Благоевград, с което на В. К. М. с ЕГН *****, с адрес *** на основание чл.183, ал.4, т.7, пр.1 ЗДвП е наложена глоба в размер на 50лв. за нарушение на чл.137а, ал.1 ЗДвП.

ОСЪЖДА на основание чл.84 ЗАНН вр. чл.189, ал.3 НПК В. К. М. с ЕГН *****, с адрес *** **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на Държавата и по сметка на РС-Благоевград направените в съдебното производство разноски в размер на 95,92 лева. (деветдесет и пет лева и деветдесет и две стотинки), както и на основание чл.84 ЗАНН вр.чл.190, ал.2 и чл. 416, ал.4 НПК **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на Държавата и по сметка на РС- Благоевград държавна такса от 5.00 (пет) лева за служебното издаване на 1 (един) бр. изпълнителен лист.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда на Глава XII от АПК пред Административен съд - Благоевград, в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____